

52de Møde.

Tirsdag den 17. Januar, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds. (Klaus Berntsen) er modtaget et Andragende fra Bestyrelsen af „Sløjdforeningen af 1902“ vedrørende Fordelingen af Statens Tilskud til Sløjd.

Ved Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Birch) er modtaget et Andragende fra Enken efter pensioneret Sergent Jørgen Julius Larsen om aarlig Understøttelse.

Disse Andragender ville blive tilstillede Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Samtykke til, at J. C. Christensen udtræder af Finansudvalget. Eventuelt Valg af et andet Medlem til dette Udvalg.

Formanden: Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Tingets Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Der bliver da at vælge et nyt Medlem til at indtræde i det nævnte Udvalg. Der-til foreslaas *Nørhave*. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg *Nørhave* som valgt. (Ophold). Han er saaledes valgt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Spørgsmaal om Samtykke til, at J. C. Christensen udtræder af Udvalget for Valgbrevets Prøvelse. Eventuelt Valg af et andet Medlem til dette Udvalg.

Formanden: Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Tingets Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Der bliver da at vælge et nyt Medlem til det nævnte Udvalg. Hertil foreslaas *Svendsen*. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Forhandlingen genoptoges.

Rasmus Hansen: Jeg sluttede mine Udtalelser i Gaar med at paavise, at det var ikke alene urigtigt, men ganske meningsløst, at Staten har 10 Hingste staaende for at kunne producere ca. 130 brugelige Heste. Dernæst anførte jeg, at en Del af de Hingste, som nu staa derude, ere alt for gamle. Der staaar 2, som ere 20 Aar, og 2, som ere 19 Aar. Og nu ved enhver praktisk Opdrætter, at i den Alder er en Hingsts Avleevne svækket, saa at det altid bliver daarligt og simpelt Afkom, medmindre det er en meget ung Hoppe, der bliver parret med Hingsten. Det er en Erfaring, vi Jyder for mange Aar siden have gjort. Men for det tredje, naar Forholdet er det, at Krigsministeriets 10 Hingste kun kunne producere ca. 130 brugelige Heste, er det et slaaende Bevis paa, at Opdrætterne ikke sætte Pris paa at benytte den Slags Hingste. Det kan jeg ogsaa godt forstaa, thi en fornuftig Opdrætter kan og vil ikke deltage i et saadant — jeg kan godt kalde det Lotterispil. Forholdet er nemlig det, at det Produkt, der fremkommer ved Parring af Fuldblodshingste med Landhopper, er et Produkt, der i Virkeligheden ikke tilfredsstiller nogen. Det tilfredsstiller slet ikke de Fordringer, Landmændene nødvendigvis maa stille til en Hest, og det tilfredsstiller heller ikke de Fordringer, der stilles af Handelsmændene, og i Virkeligheden tilfredsstiller det heller slet ikke Hæren, ikke paa nogen Maade.

Naar vi altsaa nu efter mange Aars Arbejde og efter de betydelige Ofre, der i mange Aar have været bragte, kun have naaet et saa sørgeligt Resultat, ja, man kan sige, at det i Virkeligheden er endt med en ren Fiasko, saa ligger det nær at spørge: Hvad er nu Aarsagen til, at Re-